

TÌM HIỂU THÁNH KINH

<https://timhieuthanhkinh.com>

Chú Giải Bốn Sách Tin Lành

Tin Lành của Đức Chúa Jesus Christ

TL049 Chúa của Ngày Sa-bát – Người Teo Tay Được Chữa Lành

Ma-thi-ơ 12:1-14; Mác 2:23-28; 3:1-6; Lu-ca 6:1-11

Huỳnh Christian Timothy

Huỳnh Christian Priscilla

Ma-thi-ơ 12:1-14

1 Vào thời điểm Đức Chúa Jesus đã đi qua những cánh đồng đã gieo trồng, trong ngày Sa-bát. Các môn đồ của Ngài đã đói nên bắt đầu bứt những bông lúa mà ăn.

2 Những người Pha-ri-si đã nhìn thấy. Họ đã nói với Ngài: Kìa, các môn đồ của Ngài làm sự không hợp pháp trong ngày Sa-bát.

3 Nhưng Ngài đã phán với họ: Các ngươi đã chẳng đọc sự Đa-vít đã làm khi người và những kẻ theo người bị đói?

4 Thế nào người đã vào trong nhà của Đức Chúa Trời và đã ăn bánh trần thiết, là sự không hợp pháp cho người hoặc cho những kẻ theo người, mà chỉ cho các thầy tế lễ.

5 Hay các ngươi đã không đọc trong luật pháp, rằng những ngày Sa-bát, các thầy tế lễ trong Đền Thờ phạm ngày Sa-bát, mà được vô tội?

6 Ta nói với các ngươi, rằng Đấng lớn hơn Đền Thờ đang ở đây.

7 Nếu các ngươi hiểu điều này có nghĩa gì: "Ta muốn sự thương xót, không muốn của tế lễ", thì các ngươi không lên án những người vô tội.

8 Vì Con Người cũng là Chúa của ngày Sa-bát.

9 Ngài đã rời khỏi nơi đó, đi vào trong nhà hội của họ.

10 Kìa, có một người có bàn tay bị teo. Họ đã hỏi Ngài, rằng có phải hợp pháp chữa bệnh trong những ngày Sa-bát, để họ cáo tội Ngài.

11 Ngài đã phán với họ: Có người nào trong các người là người có một con chiên mà nếu nó ngã xuống hố trong ngày Sa-bát thì người ấy không nắm lấy nó và kéo nó lên?

12 Thế thì một người quý hơn một con chiên biết bao! Vậy, làm việc lành trong những ngày Sa-bát là hợp pháp.

13 Kế đó, Ngài phán với người: Hãy đưa bàn tay của người ra! Người đưa ra thì nó được phục hồi, khỏe mạnh như bàn tay kia.

14 Những người Pha-ri-si đã đi ra ngoài, họp bàn nghịch lại Ngài, tìm cách giết Ngài.

Mác 2:23-28

23 Đã xảy ra, trong ngày Sa-bát, Ngài đã đi qua những cánh đồng đã gieo trồng. Các môn đồ của Ngài đã bắt đầu vạch lối, bứt những bông lúa.

24 Những người Pha-ri-si đã nói với Ngài: Kìa, sự họ làm trong ngày Sa-bát là sự không hợp pháp.

25 Ngài đã phán với họ: Các người đã chẳng đọc sự Đa-vít đã làm khi người có nhu cầu và đói; người và những kẻ theo người?

26 Thế nào người đã vào trong nhà của Đức Chúa Trời, lúc A-bia-tha là thầy tế lễ thượng phẩm, và đã ăn bánh trần thiết, dù không hợp pháp để ăn, ngoại trừ các thầy tế lễ, và cũng trao cho những kẻ theo người.

27 Rồi, Ngài đã phán với họ: Ngày Sa-bát đã được làm nên vì loài người, không phải loài người được làm nên vì ngày Sa-bát.

28 Vậy, Con Người cũng là Chúa của ngày Sa-bát.

Mác 3:1-6

1 Ngài đã vào lại trong nhà hội. Tại đó, có một người có bàn tay bị teo.

2 Chúng canh chừng Ngài, nếu Ngài chữa lành người trong ngày Sa-bát thì chúng sẽ cáo tội Ngài.

3 Ngài phán với người có bàn tay bị teo: Hãy trỗi dậy, đến chính giữa đây!

4 Rồi, Ngài phán với họ: Hợp pháp làm lành trong những ngày Sa-bát, hay làm dữ? Cứu mạng hay giết? Nhưng họ đã im lặng.

5 Ngài đã nhìn quanh họ, với sự giận, buồn cho sự cứng cõi của lòng họ.

Ngài phán với người: Hãy đưa ra bàn tay của ngươi! Người đã đưa ra, thì bàn tay của người đã được phục hồi, khỏe mạnh như bàn tay kia.

6 Những người Pha-ri-si đã đi ra, lập tức họp bàn với phe đảng Hê-rốt nghịch lại Ngài, tìm cách giết Ngài.

Lu-ca 6:1-11

1 Đã xảy ra, trong ngày Sa-bát thứ nhì, sau Sa-bát thứ nhất, Ngài đã đi qua những cánh đồng đã gieo trồng. Các môn đồ của Ngài đã bứt những bông lúa, vò trong tay và ăn. [Sa-bát thứ nhì sau Sa-bát thứ nhất của Lễ Bánh Không Men. Sa-bát thứ nhất của Lễ Bánh Không Men nhằm ngày 15 tháng Nisan, Sa-bát thứ nhì của Lễ Bánh Không Men nhằm ngày 21 tháng Nisan. Tháng Nisan là tháng Một của Lịch Do-thái.]

2 Có mấy người Pha-ri-si kia đã nói với họ: Sao các ngươi làm điều không hợp pháp để làm trong ngày Sa-bát?

3 Đức Chúa Jesus đã trả lời cho họ, Ngài phán: Các ngươi đã chẳng đọc sự mà Đa-vít đã làm khi người và những kẻ theo với người bị đói?

4 Thế nào người đã vào trong nhà của Đức Chúa Trời, lấy bánh trần thiết mà ăn, và cũng trao cho những kẻ theo người, là sự không hợp pháp để ăn, ngoại trừ các thầy tế lễ mà thôi.

5 Ngài đã phán với họ: Con Người cũng là Chúa của ngày Sa-bát.

6 Đã xảy ra, cũng trong một ngày Sa-bát khác, Ngài đã vào trong nhà hội và giảng dạy. Tại đó, có một người mà bàn tay phải của người đã bị teo.

7 Những thầy thông giáo và những người Pha-ri-si canh chừng Ngài. Nếu Ngài chữa bệnh trong ngày Sa-bát thì họ sẽ tìm sự cáo tội Ngài.

8 Nhưng Ngài đã biết những ý tưởng của họ. Ngài đã phán với người có bàn tay bị teo: Hãy trỗi dậy, đến, đứng giữa đây! Người ấy trỗi dậy và đứng.

9 Kế tiếp, Đức Chúa Jesus đã phán với họ: Ta sẽ hỏi các ngươi một điều. Hợp pháp làm lành trong những ngày Sa-bát, hay làm dữ? Cứu mạng hay giết?

10 Ngài đã nhìn quanh hết thấy họ. Ngài đã phán với người: Hãy đưa ra bàn tay của ngươi! Người đã làm như vậy thì bàn tay của người đã được phục hồi, khỏe mạnh như bàn tay kia.

11 Nhưng họ đã đầy sự tức giận và bàn với nhau điều gì họ có thể làm về Đức Chúa Jesus.

Trong bài này, chúng ta sẽ cùng nhau học về hai sự việc. Đó là sự Đức Chúa Jesus xưng mình là Chúa của ngày Sa-bát và sự trong một ngày Sa-bát, Ngài đã chữa lành cho một người có bàn tay bị teo.

Ma-thi-ơ 12:1-2

1 Vào thời điểm Đức Chúa Jesus đã đi qua những cánh đồng đã gieo trồng, trong ngày Sa-bát. Các môn đồ của Ngài đã đói nên bắt đầu bứt những bông lúa mà ăn.

2 Những người Pha-ri-si đã nhìn thấy. Họ đã nói với Ngài: Kìa, các môn đồ của Ngài làm sự không hợp pháp trong ngày Sa-bát.

Mác 2:23-24

23 Đã xảy ra, trong ngày Sa-bát, Ngài đã đi qua những cánh đồng đã gieo trồng. Các môn đồ của Ngài đã bắt đầu vạch lối, bứt những bông lúa.

24 Những người Pha-ri-si đã nói với Ngài: Kìa, sự họ làm trong ngày Sa-bát là sự không hợp pháp.

Lu-ca 6:1-2

1 Đã xảy ra, trong ngày Sa-bát thứ nhì, sau Sa-bát thứ nhất, Ngài đã đi qua những cánh đồng đã gieo trồng. Các môn đồ của Ngài đã bứt những bông lúa, vò trong tay và ăn. [Sa-bát thứ nhì sau Sa-bát thứ nhất của Lễ Bánh Không Men. Sa-bát thứ nhất của Lễ Bánh Không Men nhằm ngày 15 tháng Nisan, Sa-bát thứ nhì của Lễ Bánh Không Men nhằm ngày 21 tháng Nisan. Tháng Nisan là tháng Một của Lịch Do-thái.]

2 Có mấy người Pha-ri-si kia đã nói với họ: Sao các ngươi làm điều không hợp pháp để làm trong ngày Sa-bát?

Chúng ta thấy, Ma-thi-ơ và Mác chỉ ghi là trong ngày Sa-bát nhưng Lu-ca ghi rõ là trong ngày Sa-bát thứ nhì, sau ngày Sa-bát thứ nhất. Cách ghi của Lu-ca giúp cho người đọc hiểu là Lu-ca nói đến ngày Sa-bát cuối của Lễ Bánh Không Men. Lễ Bánh Không Men kéo dài suốt bảy ngày, từ ngày 15 tới ngày 21 tháng Nisan. Ngày đầu và ngày cuối của kỳ lễ, tức là ngày 15 và ngày 21 đều là ngày Sa-bát, tức là ngày nghỉ ngơi, không làm việc, dù nó không rơi vào ngày Thứ Bảy trong tuần.

Từ ngữ “những cánh đồng đã gieo trồng” (G4702) là một từ ngữ dùng để chỉ những cánh đồng đã được gieo trồng bất cứ loại nông sản nào và sắp đến thời điểm thu hoạch. Một số bản dịch Thánh Kinh tiếng Việt, trong đó có Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Dịch Truyền Thống, dịch là “lúa mì”. Thực tế, vào tháng Nisan thì chưa có lúa mì mà chỉ có lúa mạch. Như vậy, Đức Chúa Jesus và các môn đồ của Ngài đang đi ngang qua những cánh đồng lúa mạch. Các môn đồ đói bụng nên đã rẽ lối xuống ruộng, bứt những bông lúa, vò giữa hai lòng bàn tay để vỏ lúa tróc ra, mà ăn hạt bên trong.

Mặc dù cả Ma-thi-ơ, Mác, và Lu-ca đều ghi lại sự kiện các môn đồ của Chúa vì đói nên đã bứt những bông lúa để ăn. Nhưng Mác ghi thêm chi tiết “vạch lối”, hàm ý, các môn đồ bỏ lối đi chính để xuống ruộng. Còn Lu-ca thì ghi thêm chi tiết “vò trong tay”. Như vậy, nội dung của ba sách bổ sung cho nhau chứ không mâu thuẫn với nhau.

Ma-thi-ơ và Mác đều ghi là khi những người Pha-ri-si nhìn thấy các môn đồ của Chúa bứt bông lúa để ăn thì họ đã nói lời trách móc với Chúa. Dù vậy, lời nói của những người Pha-ri-si với Chúa được Mác ghi lại thì khác với Ma-thi-ơ. Còn Lu-ca thì ghi là họ nói với các môn đồ. Chúng ta có thể hiểu như sau:

Trong ngày Sa-bát cuối cùng của Lễ Bánh Không Men, Đức Chúa Jesus và các môn đồ của Ngài, cũng như nhiều người khác, đã rời khỏi thành Giê-ru-sa-lem để về lại nơi cư trú. Trên những lối đi từ Giê-ru-sa-lem dẫn về các nơi, từng nhóm người đi chung với nhau. Có những lối đi ngang qua những đồng lúa. Đức Chúa Jesus và các môn đồ của Ngài cùng một số người Pha-ri-si đã chung đường. Có lẽ các môn đồ của Chúa không kịp ăn sáng, trước khi rời thành Giê-ru-sa-lem, nên đến trưa họ đã đói bụng. Họ đã rẽ lối, xuống ruộng, bứt những bông lúa, vò trong tay để ăn những hạt gạo non bên trong. Những người Pha-ri-si đi chung đường nhìn thấy các môn đồ của Chúa bứt bông lúa thì xem như đó là hành động thu hoạch lúa, tức là làm việc trong ngày Sa-bát. Vì thế, họ đã trực tiếp bắt lỗi các môn đồ: “Sao các người làm điều không hợp pháp để làm trong ngày Sa-bát?” Lu-ca đã ghi lại lời bắt lỗi này. Tiếp theo đó, họ đã đến nói với Chúa. Người thì nói: “Kìa, các môn đồ của Ngài làm điều không hợp pháp trong ngày Sa-bát.” Ma-thi-ơ đã ghi lại lời này. Người khác lại nói: “Kìa, sự họ làm trong ngày Sa-bát là sự không hợp pháp.” Mác đã ghi lại lời này.

Ma-thi-ơ 12:3-4

3 Nhưng Ngài đã phán với họ: Các người đã chẳng đọc sự Đa-vít đã làm khi người và những kẻ theo người bị đói?

4 Thế nào người đã vào trong nhà của Đức Chúa Trời và đã ăn bánh trần thiết, là sự không hợp pháp cho người hoặc cho những kẻ theo người, mà

chỉ cho các thầy tế lễ.

Mác 2:25-26

25 Ngài đã phán với họ: Các người đã chẳng đọc sự Đa-vít đã làm khi người có nhu cầu và đói; người và những kẻ theo người?

26 Thế nào người đã vào trong nhà của Đức Chúa Trời, lúc A-bia-tha là thầy tế lễ thượng phẩm, và đã ăn bánh trần thiết, dù không hợp pháp để ăn, ngoại trừ các thầy tế lễ, và cũng trao cho những kẻ theo người.

Lu-ca 6:3-4

3 Đức Chúa Jesus đã trả lời cho họ, Ngài phán: Các người đã chẳng đọc sự mà Đa-vít đã làm khi người và những kẻ theo với người bị đói?

4 Thế nào người đã vào trong nhà của Đức Chúa Trời, lấy bánh trần thiết mà ăn, và cũng trao cho những kẻ theo người, là sự không hợp pháp để ăn, ngoại trừ các thầy tế lễ mà thôi.

Đức Chúa Jesus đã trả lời sự những người Pha-ri-si bắt lỗi các môn đồ của Ngài, bằng cách nhắc lại một câu chuyện về Đa-vít, được ghi lại trong I Sa-mu-ên 21:1-10. Khi đó, Sau-lơ đang là vua của I-sơ-ra-ên, Đa-vít chưa là vua và đang bị Vua Sau-lơ truy giết. Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Dịch Truyền Thống đã thêm chữ “vua” vào trước tên Đa-vít, trong các phân đoạn Thánh Kinh trên đây, là không đúng. Khi Đa-vít và những người theo ông chạy đến thành Nóp, gặp Thầy Tế Lễ A-hi-mê-léc thì ông với họ đều mệt và đói. Vì thế, Đa-vít đã xin thầy tế lễ bánh để ăn. Thầy tế lễ không có bánh gì khác ngoài bánh trần thiết vừa được lấy xuống từ bàn trần thiết. Danh từ “trần thiết” có nghĩa là sắp xếp và bày ra trước mắt. Trần (陳) là bày ra. Thiết (設) là sắp xếp. Bánh trần thiết được gọi là bánh thánh, vì 12 ổ bánh không men được bày ra trên một chiếc bàn trong nơi thánh, tiêu biểu cho sự 12 chi phái I-sơ-ra-ên phải giữ nếp sống thánh khiết trước Thiên Chúa, và sự sống thánh khiết đó đến từ Thiên Chúa. Bánh trần thiết được thay mới vào mỗi ngày Sa-bát. Chỉ có các thầy tế lễ mới được ăn bánh trần thiết đã lấy xuống từ bàn trần thiết và phải ăn trong Nơi Thánh (Lê-vi Ký 24:5-9). Tuy nhiên, trong trường hợp khẩn cấp, Thầy Tế Lễ A-hi-mê-léc đã trao bánh trần thiết cho Đa-vít. Đa-vít đã cùng những người theo ông ăn bánh ấy.

Vì sự Thầy Tế Lễ A-hi-mê-léc trao bánh trần thiết cho Đa-vít mà Vua Sau-lơ đã giết các thầy tế lễ và dân chúng thành Nóp (I Sa-mu-ên 22:18-19). Một số người cho rằng, A-hi-mê-léc đã phạm tội khi trao bánh trần thiết cho Đa-vít nên bị Đức Chúa Trời dùng tay Vua Sau-lơ hình phạt. Tuy nhiên, qua lời phán của Đức Chúa Jesus mà chúng ta hiểu rằng, Thầy Tế Lễ A-hi-mê-léc đã không làm sai.

Sự tàn sát các thầy tế lễ và dân chúng thành Nóp là do lòng độc ác của Vua Sau-lơ.

Ma-thi-ơ 12:5-7

5 Hay các người đã không đọc trong luật pháp, rằng những ngày Sa-bát, các thầy tế lễ trong Đền Thờ phạm ngày Sa-bát, mà được vô tội?

6 Ta nói với các người, rằng Đấng lớn hơn Đền Thờ đang ở đây.

7 Nếu các người hiểu điều này có nghĩa gì: "Ta muốn sự thương xót, không muốn của tế lễ", thì các người không lên án những người vô tội.

Mục đích của Ma-thi-ơ khi viết sách Tin Lành Ma-thi-ơ là hướng về những người I-sơ-ra-ên. Vì thế, ông luôn trích dẫn Thánh Kinh Cựu Ước và luôn ghi lại các chi tiết có liên quan đến sinh hoạt thờ phượng Thiên Chúa của dân I-sơ-ra-ên. Trong khi đó, Mác viết cho những người La-mã và Lu-ca viết cho những người Hy-lạp nên hai ông thường bỏ qua các chi tiết liên quan đến sự thờ phượng Thiên Chúa của dân I-sơ-ra-ên. Vì thế mà chúng ta thấy, nội dung trong ba câu này chỉ được ghi lại trong sách Ma-thi-ơ.

Phạm ngày Sa-bát có nghĩa là phạm các lệnh cấm liên quan ngày Sa-bát. Ma-thi-ơ đã ghi lại lời phán của Đức Chúa Jesus về sự trong những ngày Sa-bát, các thầy tế lễ phải làm việc cực nhọc hơn những ngày thường. Nhưng luật pháp của Thiên Chúa không kể đó là sự phạm tội. Các thầy tế lễ phạm luật cấm làm việc trong ngày Sa-bát để làm những công việc phục vụ trong Đền Thờ, trong sự thờ phượng Thiên Chúa. Họ được kể là vô tội, vì đó là ý muốn của Thiên Chúa dành cho họ.

Đức Chúa Jesus cũng công bố một lẽ thật mà những người Pha-ri-si không thể hiểu, khi Ngài phán: "Đấng lớn hơn Đền Thờ đang ở đây". Đền Thờ tức là Đền Thờ của Thiên Chúa, còn gọi là Đền Thờ của Đức Chúa Trời. Vì Đức Chúa Trời đại diện cho Ba Ngôi Thiên Chúa. "Đấng lớn hơn Đền Thờ" chính là Đức Chúa Jesus. Vì Ngài là Thiên Chúa được thờ phượng trong Đền Thờ. Ngụ ý của Đức Chúa Jesus là: Ngài là Thiên Chúa, Đấng lập ra luật về ngày Sa-bát, đang hiện diện trước họ. Việc các môn đồ của Ngài bứt bông lúa để ăn trong ngày Sa-bát có phải là sự phạm ngày Sa-bát hay không là do Ngài quyết định. Và Ngài quyết định rằng, họ vô tội. Vì họ đói và cần ăn, như Đa-vít và những người theo Đa-vít xưa kia. Tiếp theo đó, Đức Chúa Jesus đã trích dẫn lời trong Cựu Ước: "Ta muốn sự thương xót, không muốn của tế lễ", là lời được ghi lại trong Ô-sê 6:6.

Bởi sự thương xót của Thiên Chúa nên Đa-vít cùng các bạn của ông ăn bánh thánh mà không bị định tội. Bởi sự thương xót của Thiên Chúa nên các môn đồ

của Chúa bứt bông lúa để ăn trong ngày Sa-bát mà không bị định tội. Thực tế, cũng khó mà cho rằng, việc bứt bông lúa để ăn là một việc lao động khó nhọc. Đó chẳng qua là sự suy diễn vô lý của Do-thái Giáo. Và cũng bởi sự thương xót của Thiên Chúa mà Đức Chúa Jesus chữa bệnh, đuổi quỷ trong ngày Sa-bát cho nhiều người.

Sự thờ phượng Thiên Chúa theo cách thức Ngài quy định là điều quan trọng. Vì nó thể hiện sự tin cậy và vâng phục của người thờ phượng Thiên Chúa. Đó là sự thờ phượng Thiên Chúa trong lẽ thật, vì được thực hiện y theo ý muốn của Thiên Chúa. Nhưng Thiên Chúa xem trọng sự an nguy và phúc lợi của con dân Chúa hơn là sự họ thờ phượng Ngài. Ngài đặt sự cứu giúp họ trên sự họ thờ phượng Ngài. Và Ngài cũng muốn họ đặt sự thương xót lẫn nhau trên các hình thức thờ phượng Ngài. Vì sự thể hiện lòng thương xót đối với nhau chính là một hình thức thờ phượng Thiên Chúa, trong thần trí và trong lẽ thật. Đó là sự thờ phượng Thiên Chúa theo sự hiểu biết về Thiên Chúa trong thần trí và y theo lời phán của Ngài đã được ghi lại trong Thánh Kinh.

Ma-thi-ơ 12:8

8 Vì Con Người cũng là Chúa của ngày Sa-bát.

Mác 2:27-28

27 Rồi, Ngài đã phán với họ: Ngày Sa-bát đã được làm nên vì loài người, không phải loài người được làm nên vì ngày Sa-bát.

28 Vậy, Con Người cũng là Chúa của ngày Sa-bát.

Lu-ca 6:5

5 Ngài đã phán với họ: Con Người cũng là Chúa của ngày Sa-bát.

Trong khi Ma-thi-ơ và Lu-ca cùng ghi lại ngắn gọn lời xưng nhận của Đức Chúa Jesus, rằng Ngài cũng là Chúa của ngày Sa-bát, thì Mác ghi thêm một chi tiết khác. Mác đã ghi lại lời phán: “Ngày Sa-bát đã được làm nên vì loài người, không phải loài người được làm nên vì ngày Sa-bát.” Lời phán này của Chúa đã bị những kẻ chống nghịch sự vâng giữ ngày Sa-bát dùng để bác bỏ sự tôn thánh ngày Sa-bát theo điều răn của Đức Chúa Trời. Họ lý luận rằng, ngày Sa-bát được làm nên vì loài người nên loài người không cần vâng giữ các luật lệ liên quan ngày Sa-bát. Nghĩa là nếu họ cảm thấy thích hay thuận tiện thì giữ, còn nếu không thì không cần giữ. Những người lý luận như vậy chứng tỏ họ không phải là con dân chân thật của Chúa. Họ không thật lòng ăn năn tội. Họ vẫn đang sống trong tội. Họ không có sự cứu rỗi, dù họ mang danh là con dân Chúa, sinh hoạt trong các giáo hội mang danh Chúa. Vì thế, họ không có Đức

Thánh Linh ngự trong họ, dẫn họ vào mọi lẽ thật của Lời Chúa. Mà chỉ có ma quỷ gieo rắc những ý tưởng chống nghịch điều răn của Chúa vào tâm trí của họ để họ cứ phạm tội.

Lý luận như họ không khác nào nói rằng: Thuốc men hay các loài dược thảo được làm nên vì loài người, không phải loài người được làm nên vì thuốc men và các loài dược thảo. Vì thế, loài người không cần dùng hoặc không cần theo các quy định về việc dùng thuốc men và các loài dược thảo.

Thực tế, toàn bộ các điều răn và luật pháp của Thiên Chúa được làm nên vì loài người, không phải loài người được làm nên vì các điều răn và luật pháp của Thiên Chúa. Điều đó không có nghĩa là loài người tùy ý, muốn thì vâng giữ, không muốn thì không vâng giữ. “Được làm nên vì loài người” có nghĩa là được Thiên Chúa làm nên vì sự phúc lợi của loài người, nên loài người phải tuyệt đối tiếp nhận và vâng theo từng chi tiết, bằng cách suy ngẫm ngày đêm và cẩn thận làm theo.

Danh từ “Con Người” có nghĩa đen là: con trai của loài người. Danh từ này thường được Đức Chúa Jesus dùng để tự xưng, hàm ý, Ngài thật sự là loài người, dù Ngài cũng thật sự là Thiên Chúa.

Danh từ “Chúa” (G2962) có nghĩa là chủ của những nô lệ; có nghĩa là chúa của những công dân trong một vương quốc. Đức Chúa Jesus là Chúa của những ai tin nhận Ngài nhưng Ngài cũng là Chúa của muôn loài thọ tạo. Vì trong thân vị Thiên Chúa Ngôi Lời, Ngài đã dựng nên muôn loài. Đức Chúa Jesus cũng là Chúa của ngày Sa-bát có nghĩa là Ngài cầm quyền trên ngày Sa-bát, cầm quyền trên các luật lệ liên quan ngày Sa-bát. Ngài chưa bao giờ tuyên bố, điều răn thứ tư không còn hiệu lực. Ngài chưa bao giờ tuyên bố, điều răn thứ tư không áp dụng cho con dân Chúa không phải là dân I-sơ-ra-ên. Ngài cũng chưa bao giờ tuyên bố, ngày Sa-bát đã đổi từ ngày Thứ Bảy sang ngày Thứ Nhất, tức Chủ Nhật.

Đức Chúa Jesus đã làm trọn luật pháp để ban ơn cứu chuộc loài người ra khỏi án phạt của luật pháp và để làm gương về sự vâng giữ trọn vẹn luật pháp cho loài người. Không phải Ngài làm trọn luật pháp để từ đó loài người tha hồ phạm luật pháp. Thật là vô lý khi lý luận rằng, vì Đức Chúa Jesus đã làm trọn luật pháp nên con dân Chúa không cần phải vâng giữ các điều răn của Đức Chúa Trời, trong đó có điều răn tôn thánh ngày Sa-bát Thứ Bảy. Đó là sự quỵ biện do ma quỷ gieo vào trong tâm trí của những ai không thật lòng tin kính Thiên Chúa.

Ma-thi-ơ 12:9-10

9 Ngài đã rời khỏi nơi đó, đi vào trong nhà hội của họ.

10 Kìa, có một người có bàn tay bị teo. Họ đã hỏi Ngài, rằng có phải hợp pháp chữa bệnh trong những ngày Sa-bát, để họ cáo tội Ngài.

Mác 3:1-2

1 Ngài đã vào lại trong nhà hội. Tại đó, có một người có bàn tay bị teo.

2 Chúng canh chừng Ngài, nếu Ngài chữa lành người trong ngày Sa-bát thì chúng sẽ cáo tội Ngài.

Lu-ca 6:6-7

6 Đã xảy ra, cũng trong một ngày Sa-bát khác, Ngài đã vào trong nhà hội và giảng dạy. Tại đó, có một người mà bàn tay phải của người đã bị teo.

7 Những thầy thông giáo và những người Pha-ri-si canh chừng Ngài. Nếu Ngài chữa bệnh trong ngày Sa-bát thì họ sẽ tìm sự cáo tội Ngài.

Lời tường thuật của Ma-thi-ơ trong 12:9 dễ khiến cho người đọc hiểu rằng, ngay sau khi phán với những người Pha-ri-si về việc Ngài là Chúa của ngày Sa-bát, thì Đức Chúa Jesus đã rời khỏi những cánh đồng và đi vào trong nhà hội của họ, chữa lành cho một người có bàn tay bị teo. Nhưng Ma-thi-ơ không hàm ý như vậy. Ông chỉ ghi một cách đơn giản: Ngài đã rời khỏi nơi đó. Ngài đã đi vào trong nhà hội của những người Pha-ri-si đó. Lu-ca 6:6 ghi rõ, sự chữa lành cho người teo tay xảy ra vào một ngày Sa-bát khác. Thật ra, Đức Chúa Jesus chữa lành người teo tay trong ngày Sa-bát hôm ấy hay trong ngày Sa-bát kế tiếp không thay đổi lẽ thật, là trong ngày Sa-bát loài người được phép làm những sự lành.

Ma-thi-ơ cũng ghi là những người Pha-ri-si đã hỏi Ngài, có phải hợp pháp chữa bệnh trong những ngày Sa-bát. Lý do là để khi Chúa trả lời “phải” thì họ cáo tội Ngài. Trong khi Mác và Lu-ca thì ghi là họ canh chừng Ngài, để khi Ngài chữa bệnh trong ngày Sa-bát thì họ cáo tội Ngài. Chúng ta có thể hiểu, sự việc đã diễn tiến như thế này:

Vào ngày Sa-bát cuối của Lễ Bánh Không Men, Đức Chúa Jesus và các môn đồ của Ngài đã rời Giê-ru-sa-lem để đi về làng Bê-tha-ni. Nơi đó, có nhà của ba anh em: La-xa-rơ, Ma-ri và Ma-thê, mà Đức Chúa Jesus thường lưu trú, mỗi khi Ngài về lại Giê-ru-sa-lem. Ngày Sa-bát kế tiếp, Đức Chúa Jesus đã đến nhà hội của Do-thái Giáo tại Bê-tha-ni để giảng dạy. Và Ngài đã gặp lại những người Pha-ri-si bắt lỗi các môn đồ của Ngài vào tuần trước, về sự họ bứt những bông lúa. Trong nhà hội, có một người có bàn tay phải bị teo. Chứng teo bàn tay phát sinh bởi sự các bắp thịt bị co rút, do sự bại liệt từ khi mới được sinh ra. Nghĩa là cả cánh tay không thể cử động bình thường.

Khi những người Pha-ri-si thấy Đức Chúa Jesus bước vào nhà hội thì họ canh chừng, xem Ngài sẽ chữa lành cho người bị teo tay hay không. Nhưng có lẽ họ thấy Chúa không làm việc chữa lành cho người ấy nên họ đã trực tiếp hỏi Ngài: Có phải hợp pháp chữa bệnh trong những ngày Sa-bát? Nghĩa là, vì không thể chờ để cáo tội Chúa bằng hành động nên họ gài bẫy Ngài để có thể cáo tội Ngài bằng lời nói của Ngài. Chúng ta thấy tấm lòng của những người Pha-ri-si này thật là vô cảm và gian ác. Họ tự xưng mình là những người tự biệt riêng mình để phụng sự Thiên Chúa [1] nhưng trong họ không có sự tri thức về Thiên Chúa. Họ cũng đã không hiểu lời phán dạy của Đức Chúa Jesus trong ngày Sa-bát trước, khi Ngài trích dẫn Ô-sê 6:6. Họ không có lòng thương cảm, muốn cho người bị teo tay được chữa lành, mà họ chỉ muốn dùng sự người ấy được chữa lành trong ngày Sa-bát để cáo tội Chúa.

Ma-thi-ơ 12:11-12

11 Ngài đã phán với họ: Có người nào trong các ngươi là người có một con chiên mà nếu nó ngã xuống hố trong ngày Sa-bát thì người ấy không nắm lấy nó và kéo nó lên?

12 Thế thì một người quý hơn một con chiên biết bao! Vậy, làm việc lành trong những ngày Sa-bát là hợp pháp.

Mác 3:3-4

3 Ngài phán với người có bàn tay bị teo: Hãy trỗi dậy, đến chính giữa đây!

4 Rồi, Ngài phán với họ: Hợp pháp làm lành trong những ngày Sa-bát, hay làm dữ? Cứu mạng hay giết? Nhưng họ đã im lặng.

Lu-ca 6:8-9

8 Nhưng Ngài đã biết những ý tưởng của họ. Ngài đã phán với người có bàn tay bị teo: Hãy trỗi dậy, đến, đứng giữa đây! Người ấy trỗi dậy và đứng.

9 Kế tiếp, Đức Chúa Jesus đã phán với họ: Ta sẽ hỏi các ngươi một điều. Hợp pháp làm lành trong những ngày Sa-bát, hay làm dữ? Cứu mạng hay giết?

Một lần nữa, chúng ta thấy Ma-thi-ơ ghi lại lời phán của Đức Chúa Jesus mà Mác và Lu-ca không ghi lại. Đồng thời, Ma-thi-ơ cũng không ghi lại lời phán của Ngài mà Mác và Lu-ca đều ghi. Chúng ta có thể hiểu, sự việc đã xảy ra như sau:

Khi những người Pha-ri-si hỏi Đức Chúa Jesus về sự có phải hợp pháp chữa

bệnh trong những ngày Sa-bát, thì Ngài đã đáp lời họ, như đã ghi trong Ma-thi-ơ 12:11-12. Thực tế, không ai trong số họ bỏ qua việc cứu một con chiên của họ bị ngã xuống hố, trong ngày Sa-bát. Thế nhưng họ lại không muốn cho những người bị đau khổ vì tật bệnh trong nhiều năm được cứu trong ngày Sa-bát. Điều đó chứng tỏ rằng, sự họ cứu con chiên là vì giá trị tiền bạc của nó chứ không phải vì lòng thương xót. Vì họ không có lòng thương xót đối với loài người thì làm sao họ có lòng thương xót đối với loài vật? Chính Đức Chúa Jesus đã giúp cho họ hiểu: một người quý hơn một con chiên biết bao. Vì thế, làm lành trong những ngày Sa-bát là hợp pháp.

Lu-ca cho biết, Đức Chúa Jesus biết những ý tưởng trong họ, là những ý tưởng muốn gài bẫy Ngài để cáo tội Ngài. Nên Ngài đã gọi người có bàn tay bị teo trỗi dậy, ra đứng giữa mọi người.

Kế tiếp, Đức Chúa Jesus đã hỏi thẳng họ: Hợp pháp làm lành trong những ngày Sa-bát, hay làm dữ? Cứu mạng hay giết?

Ứng dụng câu hỏi của Chúa vào hoàn cảnh lúc bấy giờ, việc chữa lành người có bàn tay bị teo trong ngày Sa-bát là việc làm lành. Việc từ chối chữa lành cho người ấy trong ngày Sa-bát là việc làm ác, tương tự như việc bỏ mặc cho con chiên bị chết khi nó bị ngã xuống hố, trong ngày Sa-bát. Từ chối cứu mạng trong ngày Sa-bát chính là hành động giết trong ngày Sa-bát.

Tất cả những người Pha-ri-si đã im lặng. Vì họ không biết phải trả lời Đức Chúa Jesus như thế nào.

Ma-thi-ơ 12:13-14

13 Kế đó, Ngài phán với người: Hãy đưa bàn tay của người ra! Người đưa ra thì nó được phục hồi, khỏe mạnh như bàn tay kia.

14 Những người Pha-ri-si đã đi ra ngoài, họp bàn nghịch lại Ngài, tìm cách giết Ngài.

Mác 3:5-6

5 Ngài đã nhìn quanh họ, với sự giận, buồn cho sự cứng cõi của lòng họ. Ngài phán với người: Hãy đưa ra bàn tay của người! Người đã đưa ra, thì bàn tay của người đã được phục hồi, khỏe mạnh như bàn tay kia.

6 Những người Pha-ri-si đã đi ra, lập tức họp bàn với phe đảng Hê-rốt nghịch lại Ngài, tìm cách giết Ngài.

Lu-ca 6:10-11

10 Ngài đã nhìn quanh hết thấy họ. Ngài đã phán với người: Hãy đưa ra bàn tay của người! Người đã làm như vậy thì bàn tay của người đã được phục hồi, khỏe mạnh như bàn tay kia.

11 Nhưng họ đã đầy sự tức giận và bàn với nhau điều gì họ có thể làm về Đức Chúa Jesus.

Trước sự im lặng của những kẻ muốn tìm cách cáo tội Ngài, Đức Chúa Jesus đã đưa mắt khắp chung quanh, nhìn hết thấy họ. Có lẽ Ngài nhìn thấy nét mặt tức giận, bất phục của họ nhưng họ đã phải im lặng, dằn cơn giận, vì họ đã không biết phải đáp trả Ngài như thế nào. Ngài cũng giận họ vì sự vô cảm và gian ác của họ. Nhưng Ngài buồn cho họ, vì sự cứng lòng của họ sẽ khiến cho họ hư mất đời đời trong hỏa ngục.

Kế tiếp, Đức Chúa Jesus đã bảo người có bàn tay bị teo hãy đưa ra bàn tay. Mặc dù Đức Chúa Jesus không nói là bàn tay nào, và mặc dù người bị teo tay đã quen dùng tay trái, nhưng người ấy đã đưa bàn tay phải có tật của mình ra. Và nó đã được phục hồi, khỏe mạnh như bàn tay trái. Một phép lạ đã tức thời xảy ra mà không cần lời phán chữa lành của Đức Chúa Jesus. Vì ý muốn của Ngài là bàn tay ấy được chữa lành thì nó được chữa lành.

Thay vì vui mừng cho người có bàn tay bị teo được chữa lành và kinh ngạc trước phép lạ Đức Chúa Jesus vừa thi hành, những người Pha-ri-si theo Do-thái Giáo đã tức giận càng hơn. Họ đã lập tức ra khỏi nhà hội, họp bàn nhau tìm cách đối phó Đức Chúa Jesus. Thậm chí, họ cùng bàn mưu tìm cách giết Ngài. Không phải họ chỉ bàn với nhau mà họ còn bàn với những người thuộc về phe đảng của Vua Hê-rốt, là một phe đảng cũng ghét Chúa và tìm cách giết Chúa.

Là con dân Chúa, chúng ta có bốn phận cần thận vâng giữ các điều răn của Thiên Chúa, như đã được chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký 20:1-17; Giăng 13:34; và Công Vụ Các Sứ Đồ 15:29 [2]. Nhưng không có nghĩa là chúng ta hành động cách máy móc theo văn tự mà là theo tinh thần của các điều răn. Điển hình là trong sự giữ điều răn thứ tư, tôn thánh ngày Sa-bát Thứ Bảy, chúng ta phải luôn sẵn sàng trong việc cứu giúp. Giả sử, cha mẹ chúng ta không tin Chúa nên họ mang vác nặng trong ngày Sa-bát. Chúng ta nhìn thấy thì nên giúp mang vác thay cho cha mẹ, chứ không lấy lý do là không được phép mang vác nặng trong ngày Sa-bát nên để mặc cho cha mẹ phải mang vác nặng. Sự mang vác thay cho cha mẹ đó không khiến chúng ta vi phạm tinh thần của ngày Sa-bát mà là thể hiện lòng thương xót và sự hiếu kính của chúng ta đối với cha mẹ là người không biết Chúa. Dĩ nhiên, chúng ta cũng nên nói về mục đích và ý nghĩa của ngày Sa-bát cho cha mẹ và khuyên cha mẹ nên dành một ngày nghỉ ngơi khỏi những việc làm mệt nhọc của xác thịt. Ngày nghỉ ngơi đó phải là ngày Thứ Bảy

mỗi tuần. Vì Thiên Chúa đã ban phước cho ngày ấy và cho những ai nghỉ ngơi lao động trong ngày ấy.

Chúng ta cần cư xử với mọi người bằng sự thương xót. Vì chính Thiên Chúa đối xử với chúng ta bằng những sự thương xót chẳng dứt (Giê-rê-mi 3:22). Và chính Đức Chúa Jesus đã dạy rằng: Phước cho những ai thương xót! Vì họ sẽ được thương xót (Ma-thi-ơ 5:7). Nhưng đối với những kẻ cứ cố tình sống trong tội thì sẽ không có sự thương xót dành cho họ (Hê-bơ-rơ 10:28-29). Mệnh lệnh của Chúa là phải trừ bỏ những kẻ như vậy ra khỏi Hội Thánh (Ma-thi-ơ 18:15-17; I Cô-rinh-tô 5:13; II Cô-rinh-tô 6:14-18).

Quý ông bà anh chị em hãy dùng thời gian trong tuần này để suy ngẫm về sự bàn tay phải bị teo theo phương diện thuộc linh. Chúng tôi kính chúc quý ông bà anh chị em rút ra được một bài học thú vị và ích lợi.

Chúng ta kết thúc bài học này tại đây.

Nguyện Đức Thánh Linh dẫn chúng ta vào trong mọi lẽ thật của Lời Chúa (Giăng 16:13). Nguyện Lời Chúa thánh hóa chúng ta (Giăng 17:17). Nguyện Đức Chúa Trời Thành Tín của Sự Bình An giữ cho tâm thần, linh hồn, và thân thể xác thịt của mỗi một chúng ta đều được nên thánh trọn vẹn, không chỗ trách được (I Tê-sa-lô-ni-ca 5:23), sẵn sàng cho sự đến của Đức Chúa Jesus Christ, Cứu Chúa Yêu Dấu của chúng ta. A-men!

Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla
21/10/2023

Ghi Chú

Nếu không truy cập được các nối mạng dưới đây, xin vào <https://server6.kproxy.com/>, dán địa chỉ nối mạng vào ô tìm kiếm, rồi bấm nút **surf**.

[1] <https://thewordtoyou.net/dictionary/8-pha-ri-si>

[2] <https://timhieutinlanh.com/cac-dieu-ran-cua-thien-chua/>

Karaoke Thánh Ca: “Con Vắn Tin Luôn”
<https://karaokethanhca.net/con-van-tin-luon/>

Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012: Các câu Thánh Kinh được trích dẫn trong bài này là theo Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012. Đây là bản Thánh Kinh Việt Ngữ trên mạng, đang trong tiến trình hiệu đính để hoàn thành Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Dịch Ngồi Lời. Quý con dân Chúa có thể đọc tại đây: <https://thewordtoyou.net/bible/>.

- Các chữ nằm trong hai dấu { } không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, nhưng được hàm ý theo cấu trúc của văn phạm tiếng Hê-bơ-rơ và tiếng Hy-lạp.
- Các chữ nằm trong hai dấu [ ] không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, đó là chú thích của người dịch.

Những sách nào đã được hiệu đính hoàn toàn sẽ được đăng tại đây: <https://christ.thanhkinhvietngu.net/>.